

HIREK

— **Móra Ferenc** husz éve ujságíró. Az ujságírók nem igen szoktak jubilálni, de arra mindig kaphatók, hogy másokat jubiláljanak és másoknak zengjék a dicsőségét. Móra Ferenc kartársunk se jubilál, egyrészt mert nem szokása, másrészt mert nincs ráérő ideje. Mi, a kartársai se jubiláljuk őt, csak megállítjuk egy pillanatra, hogy kezet szorítsunk vele abból az alkalomból, hogy virágfakasztó május elsején volt husz esztendeje, hogy elszegődött a *Szegedi Napló*-hoz és ujságíró lett. Fiatalon és szegényen érkezett a „szegedi városba”, a *Tömörkény* városába és husz esztendő múltával a fiatalsága elszállt, mint a bánatos sóhaj, de a szegénysége megmaradt, no meg a lelki gazdasága, ami még ebben a materiális világban is kell, hogy értéknek számítson. Inas sose volt az ujságírás mesterségében, mindjárt hivatott hírlapíróként jelentkezett és husz év alatt mindent írt az ujságba, de egy árva betűt papírra nem vetett, ami a kitisztult izlésével, a becsületes hitével és meggyőződésével ellenkezett volna. Értékes és eredményes kulturát csinált és csinál ebben a városban, ahol más mestersége is van: a Somogyi-könyvtár igazgatása. Némelyek szemében tehát kétszeresen senki, sokak, igen sokak előtt azonban *valaki*: író, költő, a magyar kulturának hasznos munkása, akinek agyából, keze alól a magyar írásművészet csodaszép kincsei kerülnek elő. Husz év óta minden gondolata, minden érzése ezt a várost, a szeretett várost szolgálja és ha a két évtized alatt néha-néha meg is sebezte egy-egy túska a szívét, ő csak haladt némán, szerényen, a megélhetés nehéz gondjaival küzdve a maga útján, a jó magyarok, a tisztességes emberek magános útján és szerető lelkével ama Nagynak és Egyetlennek szelid tanításai és örök törvényei szerint magához ölelte embertársait és nem számítja semmire: hála, elismerésre, észrevételre, gazdagon, szinte tékozlóan szórta a lelkéből fakadt virágokat, az írásművészet pompázó, színes és illatos virágait. Ez a foglalatja, ez a fakó nótája az ő husz esztendősi hírlapírói működésének.

— **526 millió korona volt a közlélelméleti hivatal múlt évi forgalma.** A közlélelméleti hivatal múlt évi zárszámadása elkészült és Fodor Jenő tanácsnok a májusi közgyűlés elé terjeszti jóváhagyás végett. A zárszámadás szerint a közlélelméleti hivatalnak a múlt évben **526 millió koronás forgalma** volt.

— **Aranyat, ékszer** magas árban vásárol Szegeden **Kun Jenő** ékszerész. Fölhívjuk olvasóink szíves figyelmét mai lapunkban megjelent hirdetésére.

— **Apad a Tisza.** A Tisza apadása állandóan tart. Naponként átlag 10 centiméter az apadás.

— **Megkezdték a fogadalmi templom rendbehozását.** A fogadalmi templom megkezdett épületének pincegádjait, ahová ismeretlen kezek a háború folyamán összegyűjtötték a szemetet, kitakarították. Ez, úgy látszik, az első jele annak, hogy végre a nyolc év óta befejezetlen építkezés befejezéséhez komolyan hozzálátnak.

— **Rátty fogalmazó szabadságon.** Dr. Rátty Béla rendőrfogalmazó részére a kerületi főkapitány négy heti szabadságot engedélyezett.

— **Történeti aranyat, ezüstöt, pénzeket** legmagasabb áron vesz Tóth óras, Kölcsey-u. 7.

— **Gyermek trükk** és soknikönnyesség, divat fátyolharisnyák minden színben **Lampel és Hegyiné,** Püspök-téri áruház.

TAVASZI FÉRFIRUHA UJDONSÁGOK

legnagyobb választékban, legolcsóbb árban szereshetők be

VAJDA ÉS KÖVÁRI R.-T. cégnél

SZEGED, Kölcsey-utca 3. szám, Royal-szálló mellett.

KÜLÖN MÉRTÉKSZABÓSÁG.

303

TELEFON 12-22.

Harmadik jelölt az első kerületben.

Semmi csodálkozni való nincs azon, hogy az első kerületben egy harmadik jelölt is föllép. Elvégre minden tisztességes kerületben több jelölt van kettőnél, mert éppen a szegedi első kerület legyen az, ahol csak kettőnek áll a vásár. Így gondolkodik Tóth József helybeli lakos is. Ő az a bizonyos harmadik jelölt, aki a szavazatokat egy harmadik részre is el akarja tagolni az első kerületben. Erre a fenyegető mozdulatra tegnap határozta el magát Tóth ur, aki rögvést elküldte titkárát az egyik szegedi lap szerkesztőségébe, ahol az ő „liberalizmusának” propagálását kérte. A válasz az lett, hogy programot kértek tőle, mielőtt jelöltségét bekonferálnák. Egészen természetes, hogy a program egy óra múlva már a szerkesztőség egyik „asztalán fekvő” írásban. Nagy szerencsének tartjuk a magunk részéről, hogy ennek a programnak mi lehetünk az első ismertetői és ezzel is szolgálhatjuk a liberalizmus ügyét. Mert Tóth ur szívvel-lelékkel liberálisnak mondotta magát és ezen nem változtat az a röpke cédulára följegyzett „program” sem, amely szó szerint, sőt betűszó szerint a következő:

„A Világliga Nemzeti szövetség rövidített programja a szegedi 1-ső kerületben fellép Tóth József helybeli lakos legszigorúbb hazafias Nemzeti érdekű programmal. Tárgya egységes vallás felekezeti különbség nélküli egyenlőség állandó jobb léte kimagaslóbb pontok 1-ször

aki azt akarja hogy háboru ne legyen többé

aki azt akarja hogy drágaság szintén ne legyen többé

és aki azt akarja munkahiány se legyen már többé

azok lépjenek saját érdekében a Világliga Nemzeti egyesületbe (mert ezeket csak így érhetjük el) már csak azért is szigorú Nemzeti jó érdek mert így biztosítva leszünk a szomszédos ellenségek orv támadásaitól. ezt még maga Graf Apponyi is Nemzeti javaslatba hozta. Mondjuk ha elis bukna a fent nevezett képviselő jelölt akkor is megörökíthetjük a Világliga Nemzeti szövetséget polgári alapon éppen úgy mint a katonaság meg alapította a „Move” magyar Nemzeti szövetséget mejnek alapító engedélyezést bizonyára nem vonja meg a Belügyminiszter sem beiratkozási díj kor különbség nélkül 20 korona felülfizetés hazai érdekű köszönet a befajó összeg részben a fellépési költségekre azon felül Nemzeti — de jótékonycélra fordítatik, beiratkozási hej Gizella tér Zrínyi sör Csarnok ugyanott alá lehet írni 8-2 óráig képviselő ajánló lapnak.”

Egészen természetes, hogy Tóth urnak szintén „igen nagy esélyei” vannak és hogy titkára már két nap óta hordozza az ajánlási iverket a választóközrözetekben. Nem is hiszszük, hogy ilyen programmal valaki megbukhat akár Telekivel, akár Bárczyval szemben. Azonkívül Szeged lesz az egyetlen város, amelynek „képvi-sellő”-je lesz az új nemzetgyűlésen. Szegény Hazánk!

Aranyat, ékszer

magas árban vásárol

Kun Jenő ékszerész Szeged, Széchenyi-tér 2.

— **Ezüst dísz tárgyakért fazont is fizetek.** —

— **Flórián-ünnep.** A tűzoltóság védszentjének Szent Flóriánnak ünnepét május 7-én tartja meg a szegedi tűzoltóság. Az idei Flórián-ünnep azonban messze kimagaslik a szokásos keretből, mert a tűzoltóság ezt az ünnepet használja föl arra, hogy az év folyamán beszerzett két autóját és motoros fecskendőjét fölszentelje és átadja a nemes cél szolgálatára. Az ünnepség nagymisével kezdődik, amely délelőtt 10 órakor lesz a rókus-i templomban, utána 11 órakor a tűzoltólaktanyában történik a fölszentelés és az éremjogosultak között a tűzoltó-érmek kiosztása. A tűzoltóság az ünnepségre meghívta a város hatóságát is.

— **Antilop és lakklop-közlönelogészek,** szandálok legjobb minőségben kaphatók: **Zeisler** cipőraktár, Kárász-u. 10.

— **Köztisztviselők figyelmébe.** A május havi kedvezményes árukiosztás a következőképen fog történni: Püspök-téri árudában liszt és zsír: Május 5-én 1-300, 6-án 300-600, 8-án 601-900, 9-én 901-1200, 10-én 1201-1500, 11-én 1501-1800, 12-én 1801-2100, 13-án 2101-2400, 15-én 2401-2700, 16-án 2701-3000, 17-én 3001-3300, 18-án 3301-3600, 19-én 3601-3900, 20-án 3901-től végig. Horváth Mihály-utcai árudában cukor és só: Május 6-án 1001-1400, 8-án 1401-1700, 9-én 1701-2000, 10-én 2001-2300, 11-én 2301-2600, 12-én 2601-2900, 13-án 2901-3200, 15-én 3201-3500, 16-án 3501-3800, 17-én 3801-től végig, 18-án 701-1000, 19-én 401-700, 20-án 1-400. Rókus-i városrészben lakók a Kossuth Lajos-sugarúti árudában lesznek kiszolgálva.

— **A NyUKOSz tagjai** kedvezményes ellátmányukat május 6-án a leszámoló hivatalban levő elosztóhelyen kapják meg.

— **Magántisztviselők gyűlése.** A magántisztviselők és kereskedelmi alkalmazottak vasárnap délután öt órakor a régi gimnázium épületében lévő helyiségükben a „Magánalkalmazottak gazdasági, politikai helyzete és a választások” napirenddel nyilvános gyűlést tartanak, amelyre az összes magántisztviselőket és kereskedelmi alkalmazottakat meghívják.

— **Rövidesen megkapják magasabb illetményeiket a hadigondozottak.** A város katonai ügyosztályából nyert értesülések szerint a hadirokkantak, a hadiözvegyek és hadiárvaik magasabb illetményre vonatkozó belügyminiszteri rendelet már elkészült és rövidesen megérkezik, tehát néhány nap múlva már meg is kapják a hadigondozottak a magasabb illetményeiket.

— **Hivatalos jelentés a lakberek fölemelésének tervéről.** Budapestről jelentik: A lakásankétről a következő hivatalos kommunikát adták ki a lakberekre vonatkozóan: A lakbérendelet tárgyalásával kapcsolatosan a tegnap esti és ma reggeli lapokban olyan hírek jelentek meg, amelyek a valóságnak nem feleltek meg. Különösen áll ez a béremelés kérdésére. Hogy ezek a hírek a lakosság körében nyugtalanságot ne keltsenek, illetékes helyen a következőket közlik: Az értekezlet azt a megoldást javasolja, hogy a lakbereket általában az 1917. évi november 1-én érvényesen kikötve volt évi bérösszeg háromszorosára lehessen emelni.

Az új műfaj.

Fiatal barátom meglátott a kirkatban egy raglánt. Nem véletlen volt, hogy főnnakadt rajta a tekintete. Valamiféle föltélenl mutatós felsőkrabát régi kívánsága volt, tekintettel az ilyen ruhaneműben való ellátatlanságára, tekintettel a még hűvös tavaszra és legfőbb tekintettel Emmáskára, akit öregebb és régiebb kávéházi törzsvendégek röviden Emmának neveznek. Amint a raglánt megpillantotta és jól szemügyre vette, megfeledezett arról, hogy ő voltaképen cinikus bölcs, aki nem ad a külsőségre, benyitott a boltba s behozatta a raglánt. Baraa, impregnált gyapjuszövetből volt a pompás ruhadarab kívülről, gumibélésű volt belülről. A kereskedő legalább, egyébként régi ismerőse, így jellemezte előtte a felöltöt.

— Igen, de nagyon bő, mondotta a tükör előtt próbálva fiatal barátom, akinek lelkesültsége kissé lehült.

— De hisz ez raglánt, — válaszolt a kereskedő jól érezhető guynyal és felsőbbéggel. A raglántnak nem szabad testhez állni, mert akkor már nem raglánt!

— Jó, — felelte megszügyentülve az ifju, — de ez nagyon is bő!

Igaza volt, mert ha nő, vagyonos, ötgyermekes, ötvenéves hentesmester lett volna, akkor is másfélszer fért volna a raglántba, pedig csak husz éves kataszteri irnok volt.

— Ugyan kérem, mondta a kereskedő, nézze meg magát jobban a tükörben! Ha ezt nem egyenesen uraságodra szabták, akkor azonnal hívjanak meg engem vacsorára a budapesti Erzsébetvárosi Körbe!

A kereskedő itt bizonyos ravasz hátsó gondolattal élt, mert alattomban ezt mondta magában: „Ahogy én oda elmennék!”

Fiatal barátom jobban megnézte magát a tükörben. Ugy találta, hogy ez a raglánt csakugyan csak abban a mértékben simul a testéhez, amint azt a raglántól az izlés és az elegancia szigoruan megköveteli.

A kereskedő közben szolgálatkész feszlegéssel és ügyeskedéssel igazgatta a raglánt, hátul összefogta a ráncait, úgy, hogy az eleje egészen a barátom melléhez tapadt.

Most következett az alku. Hogy mindjárt a lényegre térjek, a raglánt árát 10, azaz tízezer koronában szabta meg a kereskedő.

Az ifju, amikor magához tért ámuló szédületéből, kevés gondolkodás után részletfizetést ajánlott, amit a kereskedő hosszabb gondolkodás után elfogadott. Az első részletet egy jólelkű nagynéje segítségével másnap letérlesztette s a raglánt átvehette. Első utja ahhoz az Emmáskához vezet, akit számoosan neveznek Emmának, noha ifju barátomnál jóval öregebbek. A hölgy, amint meglátta a raglánt, elnevette magát. Barátomat ez a nevetés szíven sújtotta, bár nem volt egész bizonyos benne, hogy csakugyan a raglánt illeti-e. De hamar megbizonyosodott a kartársak ércelődő bírálatából. Az egyik ezt mondta: Talán nyaralni akarsz a családdal ez alatt a sátorponyva alatt?

— De hisz azért bő, mert raglánt! — felelte a fiatalember épp olygunyosan és felsőségesen, mint ahogy a kereskedőtől hallotta.

— Nem, barátom, — mondja a kartárs — ez egy új műfaj a szabásati művészetben, új csoda, új kreáció: ez a raglánt-raglánt...

Ifju barátom pontosan fizeti a részletet.